

Бр 2766 04.10-10.10.2013г.

За любовта към майка България и гордостта, че си български офицер

Ярослав Коюмджиев

областен секретар на СОСЗР за Бургаска област

/продължава от предния брой/

В миналия брой започнахме разказа за новата книга на полк. инж. о.р. Никола Рухчев за военното училище на България. Продължаваме със самата презентация в сряда вечер във ВК-Бургас с основното съорганизаторство на СОСЗР-Бургас и липсата на поне някакъв представител на община Бургас. За жалост военно патриотичното образование засега избягва от вниманието на Община Бургас, както това стана и на презентационния ден на средношколския ученически батальон „В.Левски” - Стрелча-Панагюрище, ръководен от подп. о.р. Неделев до Конната база в морския ни град! Един цял автобус с деца и ученици, целогодишно обучавани в противопожарна подготовка, начална военна и полицейска подготовка, медицинска помощ и други, останаха незабелязани от община Бургас и медиите на града. За тях ще разкажем в следващия брой. И нито една бургаска медия не отрази работата по военно патриотичното възпитание сред деца от 6-7 години до ученици 17-18 години. Уважаваният от нас кмет на Бургас Димитър Николов при

Иван Иванов тогава също изпрати поздравителен адрес, евродепутатът от НДСВ и бургазлия Станимир Илчев също лично присъства, комодор Митко Петев и много други, но беше забравена от Община Бургас. През тази година 2013 организирахме втората вече ежегодна международна конференция „Кадетството като военно патриотично възпитание и връзката му с антитероризма в Каспийско-черноморския регион” с почти 60-70 участници в залата на ВК-Бургас, като нови лица бяха комодор Георги Фиданов-съветник на президента, и бургаският съветник Бенчо Бенчев. Той единствен изми срама на ръководството на Община Бургас – за две години тя не намери дори един младши специалист да присъства на мероприятията по военно патриотично възпитание.

Да се надяваме, че уважаваният от нас кмет на Бургас Димитър Николов ще намери време за работна среща с ръководството на СОСЗР за уточняване и подписване на споразумение за сътрудничество със СОСЗР - Бургаска област за военно патриотично възпитание на младежта.

Но да се върнем на презентацията на книгата „Военното училище на България” с автор полк.инж.о.р. Никола Рухчев. Достойният българ-

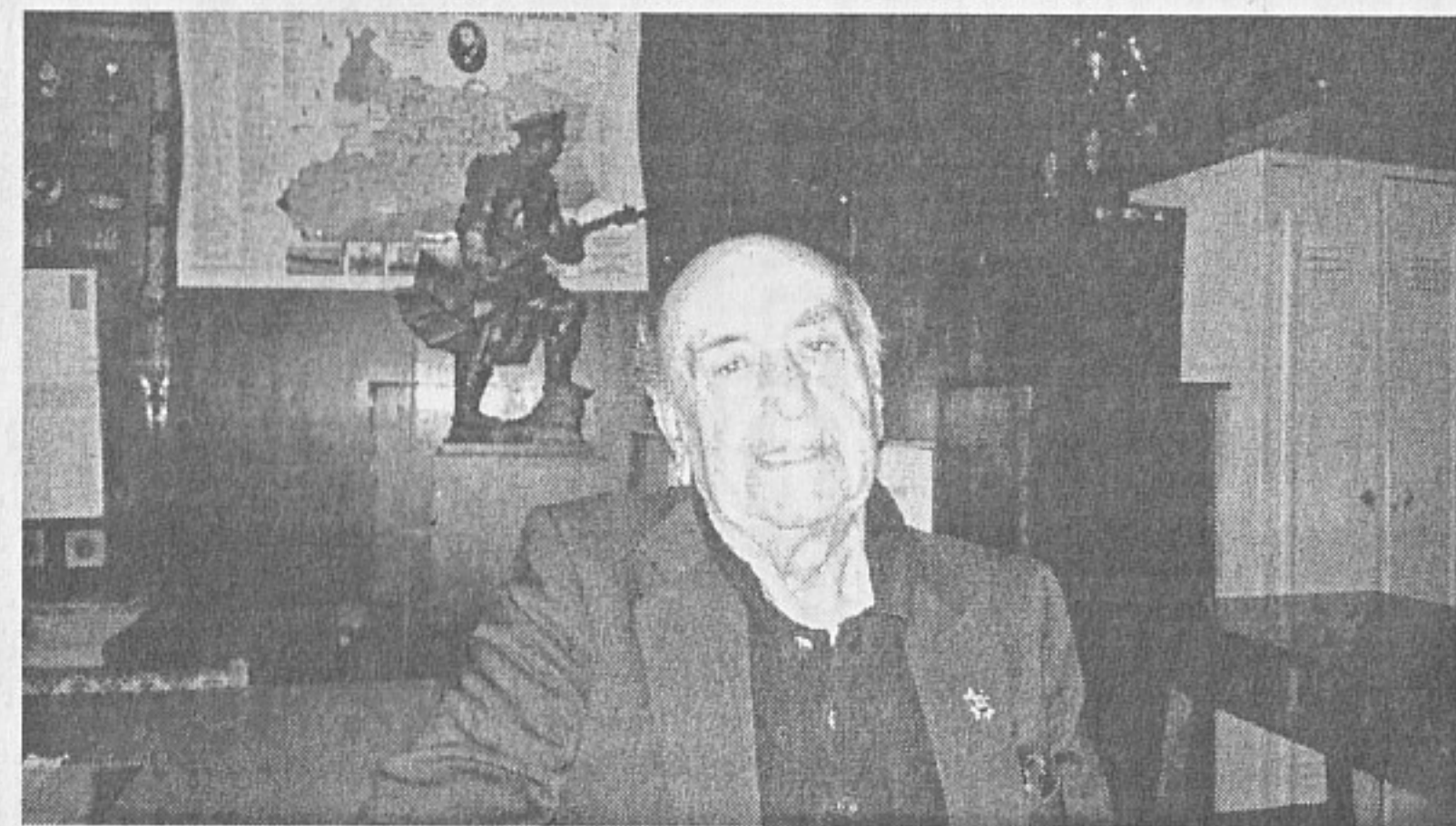
ше да бъдат задължително семейни и с деца момчета, за да знаят как да полагат бащински грижи за своите възпитаници-кадети.

През втория период на кадетското образование в България вече бяха взимани за обучение ученици от горните класове на училището. И именно те станаха по-късно едни от най-достоините български офицери. Ето до мен е капитан Атанас Илев – кадет. По-късно той става съвипусник във военноморското училище във Варна на капитан-лейтенант о.р. Стоян Шахларски от 39 випуск.”

Капитан-лейтенант о.р. Стоян Шахларски: „Нашето черноморско крайбрежие през войната беше защитено с около 3 000 морски мини от различен произход, но само по наши български данни. Известно е, че там мини бяха хвърлили и воюващите страни. И германците, и руснаците, и румънците...Българските военни моряци трябваше да се справят с всички тези мини, за да отворят българското крайбрежие за света. И тази война с мините продължи почти три години след прекратяването на войната. Известно е, че официалното обявяване на българските териториални води за свободни за корабоплаване беше месец октомври 1948 го-

Кап. II ранг Георгиев и офицери от база ВМС

полк.инж.о.р.Никола Рухчев в СОСЗР-Бургас

срещите си с ръководството на СОСЗР винаги е изразявал готовност за съдействие, но досега (от месец май до днес) няма подписано никакво споразумение между СОСЗР и Общината и оторизирани отговорни лица за практическа работа с децата и младежите.

А ние от СОСЗР-Бургас работим и досега, но много по-ползотворно би била работата ни при подписване на конкретни документи за конкретни лица. През миналата учебна година членове на клуб „Подофицер Никола Янев“ с председател подп. о.р. Ганчо Ганчев към СОСЗР-Бургас заедно с учителя по история в ГЧЕ „В. Левски“ реализираха няколко лекции-разкази на военнопатриотическа тематика, свързани със 100 години от Балканската война. От СОСЗР-Бургас през 2012 беше реализирана първата антитерористична конференция с фотоизложба и показ на мое документално кино и отново беше оценена изключително високо от военните и европолитиците - присъстваха вицеадмирал Пламен Манушев, тогава зам.-началник на отбраната, поздравителен адрес изпрати началникът на отбраната генерал Симеон Симеонов, новият зам.-министър

България през две политически ръководства на страната, е успял до ден днешен да съхрани своята офицерска чест. След като идва на власт комунистическата партия в България, той е уволнен в запас в чин майор. Но следват няколко на брой дълги запаса, които не обезверяват полк.инж.о.р. Никола Рухчев. Отстоявайки честта да си на български офицер, той доказва, че прозвището „царски офицери“ не важи за него. Той доказва, че е български офицер на майка България и за професионализма си бива повишен в запас два пъти – веднъж в подполковник и втори път за другата книга, която написва за военните, в звание полковник от запаса.

Полк.инж. о.р. Никола Рухчев: „В България има два периода на кадетско образование – от 1900 г. до 1912 г. и от 1937 г. до 1940 г. Аз съм имал честта да бъда от първите випуски на кадетите в България и съм обучаван като кадет, след това като офицер 7 години. През първия период на кадетско образование в България се вземаха деца по на 13-14 години и там те се възпитаваха на чест и любов към майка България. Дори офицерите, които биваха назначавани, трябва-

днина. И много други мои съвпътници бяха извикани и ние се трудихме в морето, за да може да допринесем за развитието на нова България и нейното вместиане между европейските държави и да оставим нашата Родина като една достойна морска страна.

Тогава имахме прозвището „царски офицери“, което се считаше за страшно, но ние показахме със своята дейност, че сме едни родолюбци, едни хора, възпитани в едно учебно заведение, което за онези години беше престижно. То беше на високо ниво на тогавашната военна наука, на тогавашните изисквания за водене на военни операции. Трябва да кажа, че особено във военното училище в София по време на войната ние бяхме обучавани от едни солидни, с големи познания, с голяма рутинна офицери, даже може би най-добрите, които съществуваша в нашата армия и флот, за да може техните наследници да бъдат не само достойни, но и да водят българската войска и да я възпитават така, както те са били възпитани от първите години на създаването на военното училище...”

Именно тук е моментът да от-

Ръководители и членове на военнопатриотични съюзи в Бургас

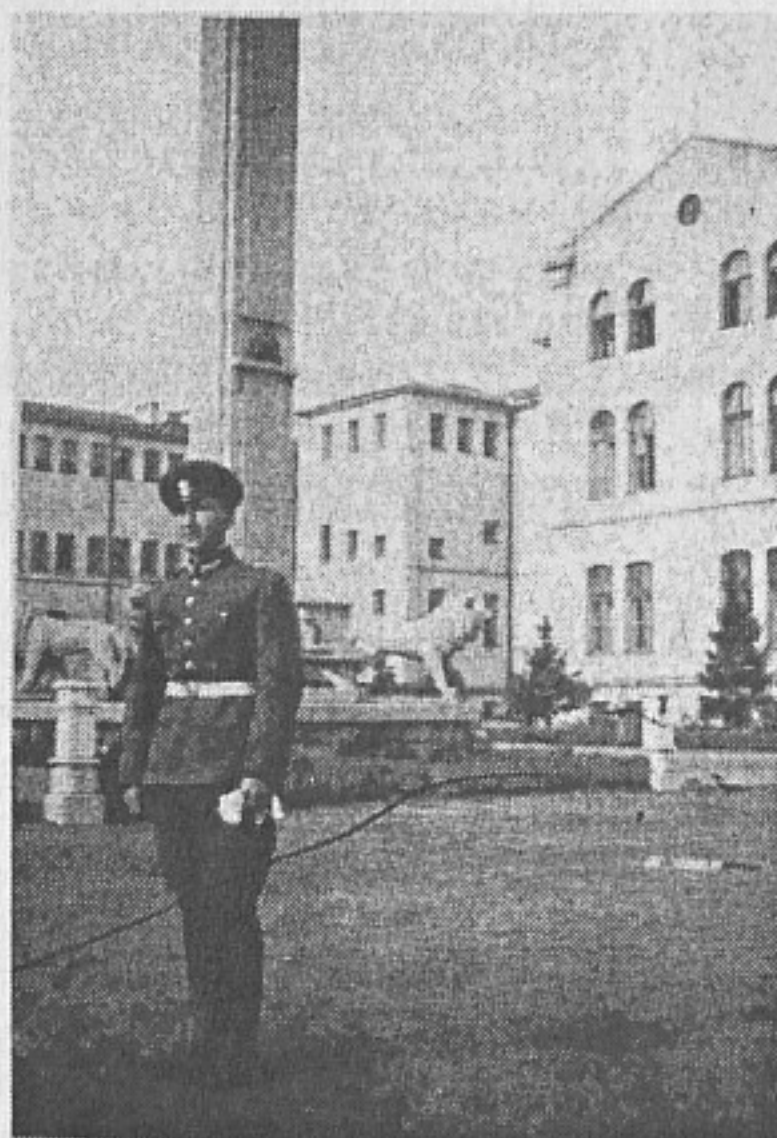

Част от областното и общинско ръководства на СОСЗР-Бургас и кап.Ат.Илев

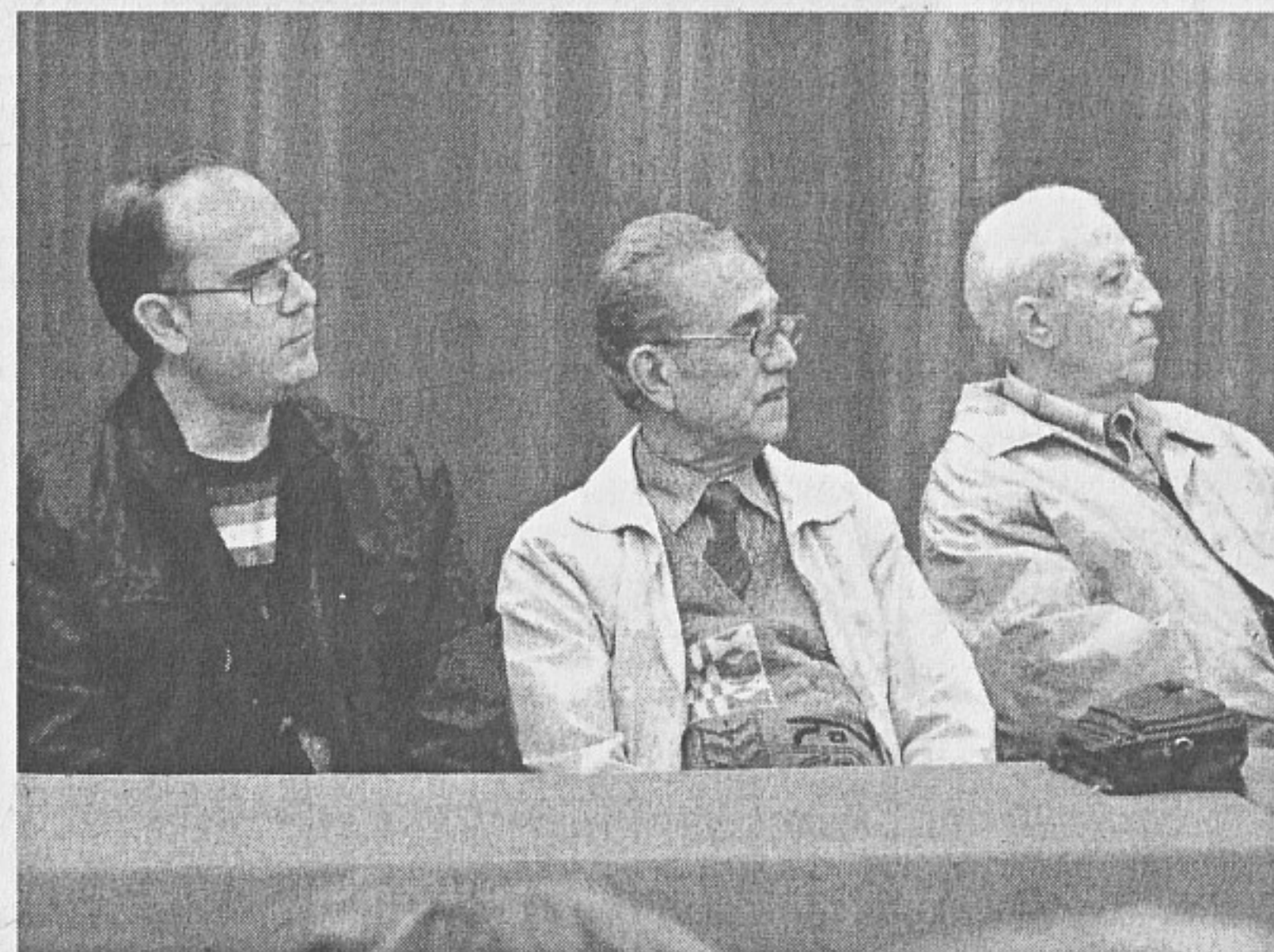
бележа големия професионализъм и достойнство на полк.инж. о.р. Никола Рухчев, който и в книгата си пише и на срещата ни говори с уважение и преклонение пред Русия и руските офицери. Точно Русия и руските офицери са създателите на българската армия. Когато западните сили изискват руската армия да напусне освободена България след Руско-турската война, единствено Русия полага основите на българската военна наука и военно образование. Макар днес много русофоби, които за американски парички проповядват омраза към на-

шите освободители, ние, достойните български граждани, няма да забравим доброто, сторено от Русия и руската армия и хилядите човешки животи, които са ни дарили свободата.

Прави чест на полк.инж.о.р. Никола Рухчев, че макар и „царски офицер“ (казано в най-добрия смисъл) той не скрива направеното от руските офицери за създаването на българското военно училище и бъдещето на достойните български офицери и армия. За което ви благодарим, полк.инж.о.р. Никола Рухчев. В името на единна и горда България и българска армия.

1943г. кап.-лейт Шахларски във военното на НВ училище в София

Членове на СОСЗР-Бургас